

**SZENT FERENC
REGULÁRIS HARMADIK RENDJE
TESTVÉREINEK ÉS NŐVÉREINEK
REGULÁJA ÉS ÉLETE**

**Regula et Vita
Fratrum et Sororum
Tertii Ordinis Regularis
Sancti Francisci**

A ferences életemény (Franciscanum Vitae Propositum) az elmúlt évszázadokhoz hasonlóan ma is állandóan vonzza férfiak és nők sokaságát, akik az evangéliumi tökéletesség után vágyódnak és Isten országát szomjazzák. Assisi Szent Ferenc példájától sarkallva, a Reguláris Harmadik Rend tagjai elindulnak Krisztus követése útján, nyilvános fogadalmakkal fogadva az engedelmesség, szegénység és tisztaság evangéliumi tanácsainak megtartását, és az apostoli tevékenység számtalan formájának adják át magukat. Hogy a lehető legjobban kibontakoztassák választott életformájuk lehetőségeit, egészen átadják magukat az imának, növekedni próbálnak a testvéri szeretetben, igazi bűnbánatban élnek és gyakorolják a keresztény önmehtagadást.

Mivel a ferences életemény követésének ezek az elemei és indítékai világosan megvannak „Szent Ferenc Reguláris Harmadik Rendje testvéreinek és nővéreinek regulájában és életében”, és mivel nyilvánvaló összhangban vannak az igazi ferences szellemmel, Mi, teljes apostoli tekintélyünkkel, megállapítjuk, kijelentjük és elrendeljük, hogy a jelen Regula megfelelő erővel és súllyal tárja a testvérek és nővérek elé a ferences életnek ezt a hiteles tartalmát, ugyanakkor nem feledjük, amit elődeink, X. Leó és XI. Piusz az „Inter cetera” és a „Rerum conditio” kezdetű apostoli konstitúcióikkal a maguk idejében erről a témáról elmondtak.

Mivel tudjuk, hogy a jelen Regula milyen szorgalmasan és gondosan járta végig a maga megújulásának útját, és milyen állhatatossággal érkezett el a különböző nézetek megkívánt összhangjához, a kollegiális megbeszélés és tanácskozás, javaslatok és kiegészítések révén, ezért jól megalapozott reménnyel bízunk abban, hogy a megújulás vágyott gyümölcsei teljesen beérnek. Továbbá elhatározzuk, hogy döntésünk a jelen pillanattól fogva érvényben legyen, és hatályosan kötelező legyen a jelenben és a jövőben.

Kelt Rómában, Szent Péternél, 1982. december 8-án, pápaságunk ötödik évében.

II. János Pál pápa

SZENT FERENC SZAVAI KÖVETŐIHEZ (1LHív1-19)

Akik bűnbánatot tartanak

(1) Mindazok, akik szeretik az Urat teljes szívből, teljes lélekkel és elmével és minden erővel (vö. Mk 12,30) és úgy szeretik felebarátjukat, mint önmagukat (vö. Mt 22,39); (2) és gyűlölik testüket bűneikkel és vétkeikkel együtt; (3) és magukhoz veszik a mi Urunk Jézus Krisztus testét és vérét, (4) és a bűnbánat méltó gyümölcseit termik: (5) Ó milyen boldogok és áldottak azok a férfiak és nők, amíg így cselekszenek és ezekben kitartanak, (6) mert megnyugszik rajtuk az Úr lelke (vö. Iz 11,2) s lakóhelyet és szállást készít náluk magának (vö. Jn 14,23). (7) És fiai lesznek a mennyei Atyának (vö. Mt 5,45), akinek cselekedeteit megteszik, jegyesei, testvérei és anyja a mi Urunk Jézus Krisztusnak (vö. Mt 12,50). (8) Jegyesei akkor leszünk, mikor a Szentlélek által a mi Urunk Jézus Krisztussal egyesül a hívő lélek; (9) testvérei akkor, mikor az Atya akaratát teljesítjük, ki a mennyekben van (vö. Mt 12,50), (10) s anyja akkor, mikor az isteni szeretet s tiszta és őszinte lelkiismeret által szívünkben és testünkben hordozzuk őt (vö. 1Kor 6,20) és szent cselekvéssel, melynek példaként kell mások előtt világoskodnia, világra szüljük őt (vö. Mt 5,16). (11) Ó, mily dicsőséges, szent és felemelő dolog magunkénak vallani az Atyát az égben! (12) Ó mily szent, vigasztaló és gyönyörűséges a tudat, hogy jegyesünk van! (13) Ó mily szent, kedves, jóleső, alázatos, békét árasztó, édes és szeretetre indító és mindenekfölött kívánatos gondolat, hogy olyan testvérünk és fiunk van, mint a mi Urunk Jézus Krisztus, aki életét adta az ő juhaiért (vö. Jn 10,15), és imádkozott az Atyához, mondván: (14) Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben (Jn 17,11), kiket nekem adtál a világban; tieid voltak és nekem adtad őket (Jn 17,6). (15) És az igéket, melyeket nekem adtál, átadtam nekik, és ők valóban elfogadták és elhitték, hogy tőled jöttem ki, és felismerték, hogy te küldtél engem (Jn 17,8). (16) Én őértük könyörgök és nem a világért (vö. Jn 17,9). (17) Áldd és szenteld meg őket (Jn 17,17). És én értük szentelem magamat (vö. Jn 17,19). (18) De nemcsak értük könyörgök, hanem azokért is, akik a szavukra hinni fognak bennem (Jn 17,20), hogy ők is eggyé legyenek szentelve (vö. Jn 17,23), amint mi is (Jn 17,11). (19) És akarom, Atyám, hogy ahol én vagyok, ők is velem legyenek, hogy lássák az én dicsőségemet (Jn 17,24) a te országodban (Mt 20,21). Amen.

I. Az Úr nevében! Kezdődik Szent Ferenc Reguláris Harmadik Rendje testvéreinek és nővéreinek regulája és élete

1) Szent Ferenc Reguláris Harmadik Rendje testvéreinek és nővéreinek életformája ez: kövessék a mi Urunk Jézus Krisztus szent evangéliumát és éljenek engedelmisségben, szegénységben és tisztaságban. Szent Ferenc példájára követve Jézus Krisztust, kötelesek többet és jobbat cselekedni, megtartva a mi Urunk Jézus Krisztus parancsait és tanácsait, és meg kell magukat tagadniuk úgy, ahogyan ki-ki ígérte az Úrnak. (vö. 2Reg 1,1; vö. RegCl 1,2; RegCl 6,1; 2LHív 36-39; vö. Mt 16,24; 2LHív 40)

2) Ennek a Rendnek testvérei és nővérei, mindazokkal együtt, akik a katolikus és apostoli szentegyházban szolgálni akarnak az Úristennek, tartsanak ki az igaz hitben és a bűnbánatban. Ezt az evangéliumi megtérést az imádság, szegénység és alázat szellemében akarják élni. Tartózkodjanak minden rossztól és maradjanak állhatatosak mindvégig a jóban, mert maga Isten Fia ismét el fog jönni dicsőségben, hogy mindazokhoz, akik megismerték és imádták és bűnbánatban szolgáltak neki, így szóljon: Gyertek, Atyám áldottai, és vegyétek az országot, mely nektek készítettett a világ kezdetétől. (1Reg 23,7; 1Reg 21,9; vö. Mt 25,34; 1Reg 23,4; 1Reg 9)

3) A testvérek és nővérek engedelmességet és hódolatot ígérnek a pápának és a katolikus egyháznak. Ugyanebben a szellemben engedelmeskedjenek azoknak, akik a testvéri közösség szolgálatára vannak rendelve. Akárhol vannak, és akárhol találkoznak, mindig lélek szerint, szeretettel lássák viszont és tiszteljék egymást. Ápolják az egységet és közösséget a ferences család minden tagjával. (2Reg 1,2; vö. RegCl 1,3; vö. 2Reg 1,3; vö. RegCl 1,5; 1Reg 7,15)

II. Ennek az életnek az elfogadása

4) Aki az Úr sugallatára hozzánk jön, mert el akarja fogadni ezt az életet, azt fogadják szeretettel. Megfelelő időben mutassák be a miniszternek, akinek joga, hogy felvegyen valakit a testvéri közösségbe. (vö. Végr 1; 1Reg 2,1; 2Reg 2,1)

5) A miniszterek győződjenek meg róla, hogy a jelentkezők ragaszkodnak-e az igaz katolikus hithez és az egyház szentségeihez. Ha azok alkalmasak, fogadják be őket a testvéri közösség életébe, és gondosan tárjanak eléjük mindent, ami ehhez az evangéliumi élethez tartozik, különösen az Úrnak ezeket a szavait: Ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el mindenedet, amid van, és add a szegényeknek és kincsed lesz a mennyben, és jöjj, kövess engem. És aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztyét és kövessen engem. (vö. 2Reg 2,2; vö. RegCl 2,2; Mt 19,21; vö. Lk 18,22; Mt 16,24; 1Reg 1,2-3; RegCl 2,3-4)

6) Az Úrtól vezérelve így kezdjenek bűnbánó életet, tudván, hogy mindannyiunknak szüntelen megtérésben kell élnünk. Megtérésük és az evangéliumi életre történt felszenteltségük jeleként igénytelen ruhában járjanak, és egyszerű életmódot folytassanak. (vö. RegCl 2,3-4; vö. 1Reg 2,14)

7) A próbaidő leteltével fogadják fel őket az engedelmségre, ígéretüket véve, hogy ezt az életet és regulát mindig megtartják. S félretéve minden gondot és aggodást, igyekezzenek, amilyen jól csak tudják, szolgálni, szeretni, tisztelni és imádni az Úristent tiszta szívvel és tiszta szellemben. (2Reg 2,11; vö. RegCl 2,8; 1Reg 22,26; vö. Int 16)

8) Készítsenek szüntelenül hajlékot és szállást magukban annak, aki a mindenható Úristen, Atya, Fiú és Szentlélek, úgyhogy az egyetemes szeretetbe osztatlan szívvel nőjenek bele, szüntelenül Isten és a felebarát felé fordulva. (vö. Jn 14-23; 1Reg 22,27; vö. 1LHív 1,5-10; vö. 2LHív 48-53)

III. Az imádság szelleme

9) Minden testvér mindenütt, minden helyen, minden órában és minden időben higgye igazán és alázatosan, zárja szívébe és szeresse, tisztelje, imádj, szolgálja, dicsérje, áldja és dicsőítse a magasságbeli és fölséges Istent, az örök Atyát, Fiút és Szentlelket. És imádj tiszta szívvel, mert szüntelenül kell imádkozni és abba bele nem fáradni, mivel az Atya ilyen imádókat akar. Ebben a szellemben ünnepeljék az isteni officiumot az egyetemes egyházzal egységben. Azok, akiket az Úr a szemlélődő életre hívott meg, naponta megújuló örömmel nyilvánítsák ki odaadásukat Istennek és ünnepeljék azt a szeretetet, amellyel az Atya szereti a világot, aki minket teremtett, megváltott és egyedül az ő irgalmából üdvözíteni fog. (1Reg 23,11; Lk 18,1; 1Reg 22,29-30; 1Reg 23,8; Mt 6,31;)

10) A testvérek és nővérek dicsérik az Urat, az ég és a föld királyát minden teremtményével együtt, s adjanak hálát neki, mert szent akaratából és egyszülött Fia által a Szentlélekkel megteremtett minden szellemi és testi létezőt, minket pedig képére és hasonlatosságára. (vö. Mt 11,25; vö. 1Reg 23,1; vö. NapH 3;)

11) Teljesen a szent evangéliumhoz alakítva magukat, a testvérek és nővérek elméjükben forgassák és szolgálják a mi Urunk Jézus Krisztus igéit, aki az Atya igéje, és a Szentlélek igéit, melyek lélek és élet. (Jn 6,63; vö. 2LHív 3)

12) Nagy alázattal és tisztelettel vegyenek részt a mi Urunk Jézus Krisztus áldozatában és vegyék az ő Testét és Véréit, emlékezve, hogy az Úr mondja: Aki eszi az én testemet és issza az én véreimet, annak örök élete van.

Amennyire csak tudják, tanúsítsanak teljes tiszteletet és hódolatot a mi Urunk Jézus Krisztus Legszentebb Testével és Vérével, valamint az ő szentséges írott neveivel és igéivel szemben, kiben megbékélt és kiengesztelődött a mindenható Istennel mindaz, ami a mennyben és a földön van. (Jn 6,54; 1Reg 20,5; vö. Kol 1,20; LReud 12-13; LCl 1; Végr 12)

13) És a testvérek és nővérek ne késlekedjenek összes bűnükért bűnhődni belsőleg a töredelemmel, külsőleg pedig a szentgyónással, és teremjék a bűnbánat méltó gyümölcsseit. Kell böjtölniük, de törekedjenek arra, hogy mindig egyszerűek és alázatosak legyenek. Semmi másra ne áhítozzanak tehát, mint a mi Üdvözítőnkre, aki magát saját vérenek áldozata árán a kereszt oltárán odaadta bűneinkért, példát hagyva nekünk, hogy az ő nyomdokait kövessük. (Int 23,3; vö. 2LHív 25,32; vö. Int 19; 2LHív 45; 1Reg 23,9; 2LHív 11-14)

IV. A mennyek országáért vállalt élet a tisztaságban

14) Ügyeljenek a testvérek és nővérek, mert nagy méltóságra helyezte őket az Úristen, amikor test szerint szeretett Fiának képére, lélek szerint pedig hasonlatosságára teremtette és alkotta őket. Krisztus által és Krisztusban teremtettek, s ezt az életformát választották, mely a Megváltó szavaiban és példájában van megalapozva. (Int 5,1; Kol 1,16)

15) Amikor a mennyek országáért vállalják a tisztaságot, arra legyen gondjuk, ami az Úré, és semmi más dolguk ne legyen, mint az Úr akaratát követni és neki tetszeni. És mindent úgy tegyenek, hogy az Isten és az emberek iránti szeretet tetteikből sugározzon. (Mt 19,12; 1Kor 7,32; 1Reg 22,9)

16) Ne feledjék, hogy különleges kegyelmi adományuk hívja őket arra, hogy életükben tegyék nyilvánvalóvá azt a csodálatos misztériumot, mely által az egyház jegyeséhez, Krisztushoz kapcsolódik. (vö. Ef 5,23-26)

17) Tartsák szüntelenül szem előtt a Boldogságos Szűz Máriának, az Isten anyjának és a mi Urunk Jézus Krisztus anyjának példáját. Tegyék ezt Szent Ferenc parancsa szerint, aki mélyen tisztelte Szűz Máriát, az Űrnőt és Királynőt, a szüzet, aki templommá lett. Emlékezzenek arra, hogy a szeplőtelen Szűz Mária, akinek példáját követni tartoznak, az Úr szolgálójának mondta magát. (BSzÜdv 1; Lk 1,38)

V. A szolgálat és munka módjáról

18) A testvérek és nővérek, akiknek az Úr megadta a szolgálat és a munka kegyelmét, koldusként szolgáljanak és dolgozzanak, hűségesen és odaadással, hogy a henyélésnek, a lélek ellenségének elkerülésével ne oltás ki magukban a szent imádság és áhítat szellemét, melyet minden földi dolognak csak szolgálnia szabad. (1Reg 7,1; 2Reg 5,1-2; vö. RegCl 7,1-2)

19) A munkabért a maguk és testvéreik, illetve nővéreik testi szükségletei számára fogadják el, alázatosan, ahogy Isten szolgálóihoz és a szent szegénység követőihez illik. És mindent, ami felesleges, igyekezzenek a szegények közt szétosztani. És soha ne kíváncsozzanak mások fölé kerekedni, hanem legyenek inkább szolgák és Istenért minden emberi teremtménynek alávetettek. (2Reg 5,3-4; vö. 1Reg 2,4; 9,8; 1Pét 2,13; 2LHív 47)

20) A testvérek és nővérek legyenek szelídek, békességszerzők és szerények, kedvesek és alázatosak, s nyíltan szóljanak mindenkihez, ahogyan illik. És bárhol vannak, vagy a világban járnak, ne civődjanak, se szóharcot ne folytassanak, se másokat meg ne ítéljenek, hanem mutassák meg, hogy az Úrban örvendeznek, vidámak és illően kedvesek. Így köszönjenek: Az Úr adjon neked békét! (vö. 2Reg 2,17; 3,10; vö. Fil 4,4; 1Reg 7,16; Végr 23)

VI. A szegénységben folytatott élet

21) Minden testvér és nővér igyekezzék követni a mi Urunk Jézus Krisztus alázatosságát és szegénységét, aki, bár mindenkinél gazdagabb volt, anyjával, a Boldogságos Szűzzel együtt a szegénységet akarta vállalni ezen a földön és kiüresítette önmagát.

Ne feledjék, hogy ezen a világon semmi másunk nem kell, hogy legyen, mint ahogy az Apostol mondja, ennivalónk és ruhánk, s ezzel elégedjünk meg. És igen-igen óvakodjanak a pénztől. És örülniük kell, amikor alacsonysorsúak és megvetettek, szegények és félkegyelműek, betegek, bélpoklosok és útszéli kéregetők közt forgolódhatnak. (2Kor 8,9; Fil 2,7; 1Reg 9,1; 2LHív 5; vö. RegCl 6,3; 1Reg 9,1; 1Tim 6,8; 2Reg 6,3-4; 1Reg 8,11; 1Reg 9,2)

22) Akik igazán lelki szegények, azok az Úr példáját követve semmit sem sajátítanak ki, és nem védelmeznék sajátjukként, hanem úgy élnek ebben a világban, mint zarándokok és jövevények. A fölséges szegénységnek ez a magassága avatott minket a mennyek országának örökösivé és királyává, földi kincsekben szegénnyé tett, s erényekben magasra emelt. Ez legyen az osztályrészünk, mely elvezet az élők földjére. Ehhez teljes mértékben ragaszkodva, a mi Urunk Jézus Krisztus nevéért semmit se akarjunk soha birtokolni a földön. (vö. Int 14; vö. Mt 10,27-29; vö. 1Pét 2,11; 2Reg 6,1-2; 4-6; vö. 1Reg 7,13; vö. Jak 2,5; Zsolt 141,6; vö. RegCl 8,1-2)

VII. A testvéri élet

23) A testvérek és nővérek Isten szerelméért szeressék egymást, ahogy az Úr mondja: Ez az én parancsom, hogy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. És tettekkkel mutassák meg egymás iránti szeretetüket. Az egyik testvér tartózkodás nélkül fedje fel szükségletét a másik előtt, hogy megtalálja és előteremtse magának mindazt, amire szüksége van. Boldogok, akik úgy szeretik testvérüket, amikor beteg, és nem tud szolgálatukra lenni, mint amikor egészséges, és szolgálni tud nekik. És mindenért, ami esik velük, adjanak hálát a Teremtőnek, s olyanok legyenek, amilyenek az Úr akarja őket, akár egészségesek, akár betegek. (Jn15,12; Jak2,18; 1Jn3,18; 1Reg11,5-6; VégrCl18; 1Reg 9,10; Int 24; 1Reg 10,3; 2Reg6,7-9)

24) Ha szavakban vagy tettekben egyenetlenség támadna köztük, tüstént és alázatosan kérjenek bocsánatot egymástól, mielőtt imádságuk áldozatát bemutatnák az Úr előtt. S ha bárki súlyosan elhanyagolná az életformát, melyre fogadalmat tettünk, a miniszter, vagy aki tud róla, intse őt. Akik megintik őt, ne induljanak fel, és ne mondjanak rosszat a másokról, hanem tanúsítsanak nagy kedvességet. Óvakodjanak a göggtől, mely haragot és bosszúságot okoz mások bűne miatt. Ezek bennük és másokban is akadályai a szeretetnek. (vö. Mt 5,24; vö. Mt 18,35; vö. LMin 15; 2Reg 7,3; vö. RegCl 9,3-4)

VIII. A szerető engedelmesség

25) Az Úr Jézus példájára, aki akaratát Atyja akaratába helyezte, a testvérek és nővérek ne feledjék, hogy Istenért lemondtak saját akaratukról. Minden káptalanon, amit tartanak, keressék először az Isten országát és annak igazságát, és buzdítsák egymást, hogy a Regulát, amelyet megígérték, jobban meg tudják tartani, és hűségesen kövessék a mi Urunk Jézus Krisztus nyomdokait. Ne keressenek uralmat vagy hatalmat egymás fölött. A szeretet lelkével önként szolgálják egymást és engedelmeskedjenek egymásnak. Ez a mi Urunk Jézus Krisztus igaz és szent engedelmissége. (Int 3,6; vö. ErÜdv 3; vö. 2LHív 10; 2Reg 10,2; Mt 6,33; vö. 1Reg 18,1; vö. Végr 34; vö. RegCl 10,2; vö. Gal 5,13; 1Reg 5,9. 14-15)

26) Egy közülük legyen mindig a testvéri közösség minisztere, vagyis szolgálja, és neki engedelmeskedni tartoznak mindenben, aminek megtartását megígérték az Úrnak, s ami nincs a lelkiismeret és e Regula ellen. (vö. 2Reg 8,1; 2Reg 10,3; vö. RegCl 10,2)

27) Akik a mások miniszterei, vagyis szolgálói, látogassák, alázattal és szeretettel intsek és buzdítsák őket. És bárhol is vannak a testvérek és nővérek, ha tudják és felismerik, hogy nem képesek a regulát szelleme szerint megtartani, miniszterekhez kell és lehet is fordulniuk. A miniszterek pedig szeretettel és kedvesen fogadják őket, és olyan családias légkör vegye körül őket, hogy úgy beszélhessenek és telessenek velük, mint az urak szoktak szolgálóikkal: mert úgy kell lennie, hogy a miniszterek mindenki szolgálói legyenek. (1Reg 4,2; RegCl 10,1; 2Reg 10,4-6; vö. RegCl 10,3; VégrCl 19)

28) Senki se sajátítson ki magának semmilyen szolgálatot, hanem a szabott időben tudjon elszakadni hivatalától. (1Reg 17,4)

IX. Az apostoli élet

29) A testvérek és nővérek szeressék az Urat teljes szívükből, teljes lelkükből és elméjükből, minden erejükből, felebarátjukat pedig, mint önmagukat. És magasztalják az Urat tetteikben, mert azért küldte őket az Úr szerte a világba, hogy szóval és tettel tanúságot tegyenek az ő hangjáról és tudassák mindenkivel, hogy rajta kívül nincs más mindenható. (vö. Mk 12,30; vö. Mt 22,39; vö. 1LHív 1,1; vö. Tób 13,4.6; LReud 8-9)

30) Ahogy szavukkal hirdetik a békét, úgy és annál inkább hordozzák szívükben azt. Senkit ne ingereljenek haragra vagy botránkozásra, hanem késztesen kedvességük mindenkit a békére, jóságra és egyetértésre. A testvérek és nővérek hivatása ugyanis arra szól, hogy a sebeket gyógyítsák, a sérülteket bekötözzék, és a tévelygőket visszahívják. És bárhol is vannak, emlékezzenek arra, hogy magukat testükkel együtt átadták a mi Urunk Jézus Krisztusnak. Őerte tegyék ki magukat a látható és láthatatlan ellenségeknek, mert ezt mondja az Úr: Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa. (vö. Három Társ Legendája 58; Mt 5,10; 1Reg 16,10-12)

31) Abban a szeretetben, mely maga az Isten, minden testvér, akár imádkozó, akár dolgozó, igyekezzék megalázni magát mindenben, ne dicsekedjék, ne legyen önelégült, se belsőleg túlfűtött jó szavai és tettei miatt, semmiben sem, amit az Úr tesz vagy mond általa, s benne olykor művel. Minden helyen és minden helyzetben ismerjék el, hogy minden jó a fölséges Úristent illeti meg, mindenek uralkodóját; és neki adjanak hálát, akitől minden jó ered. (1Jn 4,16; vö. 1Reg 17,5-6; vö. 1Reg 17,17)

BUZDÍTÁS ÉS ÁLDÁS

32) Ügyeljenek az összes testvérek és nővérek, hogy mindenekfölött arra kell vágyakozniuk, hogy birtokolják az Úr lelkét és az ő szent működését. A Szentegyház alárendeltjeiként, a katolikus hitben szilárdan megmaradva tartsák meg a mi Urunk Jézus Krisztus szegénységét, alázatosságát és szent evangéliumát, amit szilárdan elhatároztak. (2Reg 10,8; vö. RegCl 10,7; 2Reg 12,4; vö. RegCl 12,11; vö. Végr 34)

T

És ha valaki megtartja ezeket, a mennyben teljék be a Magasságbeli Atya áldásával, a földön pedig teljék be az ő szeretett Fiának áldásával, a Vigasztaló Szentlélekkel, az ég minden erejével és az összes szentekkel. És én, kicsiny Ferenc testvér, a ti szolgátok, amennyire kitelik tőlem, kívül-belül megerősítem ezt a szentséges áldást. (Végr 40-41; vö. LRend 49)

(Ideiglenes, nem jóváhagyott fordítás. A latin eredetiből az angol fordítás hozzávetésével fordította fr. Várnai Jakab OFM, Esztergom, 1989. április 4.)

Naphimnusz

1 Mindenható, fölséges és jóságos Úr,
Tiéd a dicséret, dicsőség és imádás, és minden áldás.
2 Minden egyedül téged illet, Fölség
És nem méltó az ember, hogy nevedet kimondja.
3 Áldott légy, Uram, s minden alkotásod,
Legfőképpen urunk-bátyánk, a Nap,
Aki a nappalt adja és aki reánk deríti a te világosságod.
4 És szép ő és sugárzó, nagy ragyogással ékes:
A te képed, Fölséges.
5 Áldjon, Uram, téged Hold nénénk
és minden csillaga az égnek;
Őket az égen alkotta kezéd fényesnek, drágaszépnek!
6 Áldjon, Uram, tégedet Szél öcsénk,
Levegő, felhő, jó és rút idő,
kik által élteted minden te alkotásodat.
7 Áldjon, Uram, tégedet Víz hűgünk,
oly nagyon hasznos ő,
oly drága, tiszta és alázatos.
8 Áldjon, Uram, Tűz bátyánk;
Vele gyújtasz világot éjszakán.
És szép ő és erős, hatalmas és vidám.
9 Áldjon, Uram, téged Földanya nénénk,
Ki minket hord és enni ad.
És mindennemű gyümölcsöt terem,
füveket és színes virágokat.
10 Áldjon, Uram, téged minden ember,
ki szerelmedért másnak megbocsát.
És aki tűr gyötrelmet és nyavalyát.
11 Boldogok, kik tűrnek békességgel,
Mert tőled nyernek majd, Fölséges, koronát.
12 Áldjon, Uram, nővérünk, a testi halál,
Aki elől élő ember el nem futhat.
13 Akik halálos bűnben halnak meg, jaj azoknak,
És boldogok, akik magukat megadták
te szent akaratodnak,
Második halál nem fog fájni azoknak.
14 Dicsérjétek Uramat és áldjátok,
És mondjátok hálát neki,
és nagy alázatosan szolgáljátok.

(Sík Sándor fordítása, módosítással)

TARTALOMJEGYZÉK

- II. János Pál pápa örök emlékezetül
Szent Ferenc szavai követőihez
- I. Az Úr nevében! Kezdődik...
- II. Ennek az életnek az elfogadása
- III. Az imádság szelleme
- IV. A mennyek országáért vállalt élet a tisztaságban
- V. A szolgálat és a munka módjáról
- VI. A szegénységben folytatott élet
- VII. A testvéri élet
- VIII. A szerető engedelmesség
- IX. Az apostoli élet
- Buzdítás és áldás
- Naphimnusz